

Nd. **493. Frumvarp til laga** [204. mál]

um ráðstafanir í efnahagsmálum og fjármálum, til þess að stuðla að jafnvægi í þjóðarbúskapnum og treysta undirstöðu atvinnu og lífskjara.

(Eftir 2. umr. í Nd., 22. apríl.)

I. KAFLI

Heimild til lækkunar ríkisútgjalda.

1. gr.

Þrátt fyrir ákvæði fjárlaga fyrir árið 1975 er ríkisstjórninni heimilt að lækka fjárveitingar um allt að 3500 millj. kr. Ákvörðun um skiptingu lækkunarinnar milli einstakra fjárlagaliða skal tekin með samþykki fjárveitinganefndar. Heimild þessi tekur einnig til útgjalda sem ákveðin eru með sérstökum lögum.

II. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 68 15. júní 1971, um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 7 23. mars 1972, lögum nr. 60 30. apríl 1973 og I. kafla laga nr. 10 22. mars 1974 um breyting á þeim lögum.

2. gr.

3. mgr. 3. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 7/1972, orðist svo: Þegar gift kona vinnur við fyrirtæki eða félag, sem annað hvort hjónanna eða bæði eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka að verulegu leyti, á hún rétt á því að helmingur launa hennar eða áætlaðs hluta hennar af sameiginlegum hreinum tekjum hjónanna af atvinnurekstrinum, miðað við beint vinnuframlag hennar við óflun teknanna, verði dreginn frá sameiginlegum tekjum hjónanna. Aldrei skal þó koma hærrí fjárhæð til frádráttar af þessum sökum en helmingur sameiginlegra hreinna tekna hjónanna af atvinnurekstrinum eða 134 000 kr. hvor fjárhæðin sem lægri er.

3. gr.

1. mgr. 4. gr. laga nr. 68/1971 orðist svo:

Börn innan 16 ára aldurs, sem eru á framfæri foreldra sinna (stjúpforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra), eru ekki sjálfstæðir skattþegnar. Teljast tekjur þeirra með tekjum foreldra að undanskildum skattfrjálsum tekjum skv. 2. mgr. 21. gr. Nemi hreinar tekjur barns hærrí fjárhæð en 37 750 kr. er skattstjóra heimilt að ákveða barninu skatt sem sjálfstæðum skattþegni enda komi fram tilmæli um það frá foreldrum. Fallist skattstjóri á tilmæli foreldra um sérsköttun barns skal ávallt telja foreldrum til tekna 37 750 kr. af tekjum barnsins en barninu það sem umfram er.

4. gr.

Síðasti málsli. A-liðar 1. mgr. 7. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 1. tl. 3. gr. laga nr. 7/1972, orðist svo:

Til slíkra tekna telst fæði, húsnæði, endurgreiðsla flutningskostnaðar milli heimilis og vinnustaðar, afnot bifreiða, svo og hvers konar aðrar greiðslur eða hlunnindi sem látin eru í té sem kaupgjald eða jafna má til kaupgreiðslu.

5. gr.

Við 10. gr. laga nr. 68/1971 bætist nýr stafliður er verði I-liður og hljóði svo: I. Persónuafsláttur og barnabætur samkvæmt ákvæðum B- og C-liða 25. gr.

6. gr.

Í stað „84 700 kr.“ í A-lið 13. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 1. mgr. 1. gr. laga nr. 10/1974, komi: 127 900 kr.

Í stað „38 500 kr.“ í 1. mgr. D-liðar 13. gr. sömu laga, sbr. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 10/1974, komi: 58 200 kr. og í stað „23 000 kr.“ í 5. mgr. D-liðar 13. gr., sbr. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 10/1974, komi: 34 800 kr.

7. gr.

Í stað „1 500 kr.“ í 1. mgr. 14. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 10/1974, komi: 2 265 kr.

Í stað „9 500 kr.“ í 2. mgr. 14. gr. sömu laga, sbr. 2. mgr. 2. gr. laga nr. 10/1974, komi: 14 345 kr.

8. gr.

16. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 8. gr. laga nr. 7/1972 og 3. gr. laga nr. 10/1974, orðist svo:

Ef foreldrar barns, sem ekki er fullra 17 ára í byrjun þess almanaksárs þegar skattur er lagður á, búa ekki saman og annað þeirra hefur barnið hjá sér

en hitt greiðir meðlag skal meðlagsgreiðslan talin að hálfu til tekna hjá því foreldri, sem við henni tekur, og að hálfu til frádráttar frá tekjum þess foreldris, sem innir hana af hendi. Meðlagsgreiðsla til einstæðs foreldris telst ekki til tekna hjá því. Greiddur barnalífeyrir skv. 14. gr. og 35. gr. laga nr. 67/1971, um almannatryggingar, vegna barns, sem ekki er fullra 17 ára í byrjun þess almanaksárs þegar skattur er lagður á, skal teljast að hálfu til tekna ef annað hvort foreldra er látið eða barnið er ófeðrað. Þó telst hann ekki til tekna hjá einstæðu foreldri. Meðlagsgreiðslur samkvæmt þessari málsgrein skulu takmarkaðar við sömu upphæð og fjárhæð þess barnalífeyris nemur, sem greiddur er skv. 14. gr. laga nr. 67/1971, um almannatryggingar.

Frá tekjum þeirra, sem eru við nám, er heimilt að draga námskostnað að mati ríkisskattstjóra.

9. gr.

25. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 11. gr. laga nr. 7/1972, 5. og 6. gr. laga nr. 60/1973 og 4. gr. laga nr. 10/1974, orðist svo:

A. Tekjuskattur þeirra manna, sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skal reiknast svo:

1. Hjá einstaklingi og hjónum telji þau fram hvort í sínu lagi: Af fyrstu 600 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 20% en af skattgjaldstekjum yfir 600 000 kr. greiðist 40%. Frá þeirri fjárhæð skal síðan dreginn persónuafsláttur skv. 1. eða 3. tl. B-liðar þessarar greinar eftir því sem við á.
2. Hjá hjónum sem samsköttuð eru, sbr. 3. gr. laga þessara: Af fyrstu 850 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 20% en af skattgjaldstekjum yfir 850 000 kr. greiðist 40%. Frá þeirri fjárhæð skal síðan dreginn persónuafsláttur skv. 2. tl. B-liðar þessarar greinar.

B. Persónuafsláttur heimilisfastra manna hér á landi, sem skattskyldir eru samkvæmt 1. gr. laga þessara, skal vera sem hér segir:

1. Fyrir einstakling, sbr. þó 3. tl., og hvort hjóna, sem telja fram hvort í sínu lagi, 97 000 kr.
2. Fyrir hjón, sem samsköttuð eru, 145 000 kr.
3. Fyrir einstætt foreldri, sem heldur heimili og framfærir þar barn sitt, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, sem skattur er lagður á, 145 000 kr.

Nemi persónuafsláttur skv. 1., 2. eða 3. tl. þessa stafliðar hærri fjárhæð en reiknaður skattur af skattgjaldstekjum skv. 1. eða 2. tl. A-liðar þessarar greinar skal ríkissjóður leggja fram fé sem nemur allt að þessum mun og skal því ráðstafað fyrir hvern mann til greiðslu útsvars gjaldársins. Sá hluti persónuafsláttar mannsins, sem enn er óráðstafað, fellur niður.

Þó skal aldrei koma til skuldajafnaðar hærri fjárhæð en sem nemur mismun persónuafsláttar og 20% af vergum tekjum til skatts, þegar frá þeim hafa verið dregnar 250 000 kr. hjá einstaklingi og hjá hvoru hjóna, sem telja fram hvort í sínu lagi, en 375 000 kr. hjá samsköttuðum hjónum.

Hjá þeim skattþegnum, sem heimilt væri að beita ákvæðum 4. mgr. 23. gr. laga nr. 8/1972, um tekjustofna sveitarfélaga, skal hækka framangreindar vergar tekjur til skatts á þann veg er þar um ræðir.

Karli og konu, sem búa saman í óvígðri sambúð og átt hafa barn saman, er heimilt, að skriflegri beiðni beggja, að fara þess á leit við skattstjóra að hann sameini skattgjaldstekjur þeirra og skattgjaldseign til skattgjalds á nafni karlmannsins, enda séu þau þá bæði háð ákvæðum 2. og 3. málsl. 1. mgr. og 4. mgr. 3. gr. um ábyrgð skattgreiðslu. Tekjuskattur reiknast þá samkvæmt 2. tl. A-liðar þessarar greinar og persónuafsláttur samkvæmt 2. tl. þessa stafliðar. Nú búa foreldrar barns saman í óvígðri sambúð og skal þá hvorugt

þeirra teljast einstætt foreldri skv. þessum staflið eða skv. 16. gr. laganna þótt þau framfæri á heimilinu barn sem þau hafa ekki átt saman. Sé um að ræða barn, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, þegar skattur er lagður á og fallist hefur verið á sérsköttun þess samkvæmt heimild í 4. másl. 4. gr. og með farið um sérsköttun þess samkvæmt síðasta másl. þeirrar lagagreinar, skal þó aldrei koma til greiðslu samkvæmt 2. mgr. þessa stafliðar hærrí fjárhæð en 18 000 kr.

Þeir, sem taka upp heimilisfesti hér á landi á skattárinu, skulu einungis njóta persónuafsláttar í hlutfalli við dvalartíma sinn hér á landi á því ári.

- C. Með hverju barni, sem heimilisfast er hér á landi, þar með talin stjúpbörn, kjörbörn og fósturbörn, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs þegar skattur er lagður á og er á framfæri heimilisfastra manna hér á landi sem skattskyldir eru skv. 1. gr. laga þessara, skal ríkissjóður greiða barnabætur til framfæranda barnsins er nemi 30 000 kr. með fyrsta barni en 45 000 kr. með hverju barni umfram eitt. Þó skal fjárhæð barnabóta skert um þær barnabætur eða hliðstæðar bætur sem framfærandi hefur fengið erlendis á skattárinu vegna barnsins.

Barnabætur greiðast til framfæranda barns að því marki sem eftirstöðvar nema þegar frá hafa verið dregnar greiðslur eftirtalinna opinberra gjalda framfærandsins í þessari forgangsröð:

1. Tekjuskatts sem á er lagður á greiðsluárinu skv. A-lið þessarar greinar.
2. Annarra þinggjalda sem á eru lögð á greiðsluárinu.
3. Ógoldinna þinggjalda frá fyrri árum.
4. Útsvars sem á er lagt á greiðsluárinu.
5. Aðstöðugjalds sem á er lagt á greiðsluárinu.

Fjármálaráðherra skal ákveða gjalddaga eftirstöðvanna ár hvert. Búi foreldrar harns, sem ekki er fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs þegar skattur er á lagður, saman ógift telst faðir barnsins framfærandi þess svo og annarra barna, sem þau framfæra saman á heimilinu, skv. þessum staflið, en heimilt er samkvæmt reglugerð, sem fjármálaráðherra setur, að draga frá barnabótum greiðslu opinberra gjalda móður barnsins (barnanna) að því marki sem eftirstöðvunum nemur á sama hátt og í sömu forgangsröð og fyrir er mælt í 2. mgr. þessa stafliðar.

Fyrir barn, sem öðlast heimilisfesti hér á landi á skattárinu, skal einungis greiða barnabætur í hlutfalli við dvalartíma þess hér á landi á því ári.

Þar sem innheimta þinggjalda og gjalda til sveitarsjóðs er sameiginleg er fjármálaráðherra heimilt með reglugerð að kveða svo á að þinggjöld og gjöld til sveitarsjóðs skuli vera samhliða í forgangsröðinni.

- D. Tekjuskattur þeirra félaga og stofnana, er um ræðir í 5. gr., skal vera 53% af skattgjaldstekjum.
- E. Tekjuskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

10. gr.

2. ml. 1. mgr. 46. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 8. gr. laga nr. 60/1973, falli niður. Í hans stað komi þrjár nýir málslíðir, er hljóði svo:

Sé skatturinn eigi greiddur innan mánaðar frá gjalddaga skal greiða ríkissjóði dráttarvexti af því sem ógreitt er, talið frá og með gjalddaga. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 frá 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Dráttarvextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

Á eftir 1. mgr. 46. gr. sömu laga, sbr. 8. gr. laga nr. 60/1973 komi ný mgr., er orðist svo:

Nú hefur fjármálaráðherra ákveðið að gjalddagar tekju- og eignarskatts skuli vera fleiri en einn á ári og veldur þá vangreiðsla að hluta því að skattar gjaldandans á gjaldárinu falla í eindaga, þó ekki fyrr en 15. næsta mánaðar eftir að álagningu er lokið.

11. gr.

1. ml. 1. mgr. 52. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 9. gr. laga nr. 60/1973, orðist svo: Heimilt er skattstjóra að taka til greina umsókn skattþegns um lækkun skattgjaldstekna, þegar svo stendur á sem hér segir:

2. ml. 2. tl. 1. mgr. 52. gr. sömu laga, sbr. 9. gr. laga nr. 60/1973, orðist svo: Fallist skattstjóri á umsókn skattþegns skulu skattgjaldstekjur hans lækkaðar um fjárhæð er nemur barnalífeyri skv. 14. gr. laga nr. 67/1971 fyrir hvert barn, sem þannig er ástatt um.

5. tl. 1. mgr. 52. gr. sömu laga, sbr. 9. gr. laga nr. 60/1973, orðist svo: Ef skattþegn hefur orðið fyrir verulegu eignatjóni, m. a. af völdum náttúruhamfara, eldsvoða eða búfjárjúkdóma enda hafi hann ekki fengið tjón sitt bætt úr hendi annarra aðila.

12. gr.

53. gr. laga nr. 68/1971, sbr. 10. gr. laga nr. 60/1973 og 5. gr. laga nr. 10/1974, orðist svo:

Skylt er að hækka eða lækka þær fjárhæðir, sem um ræðir í 3. mgr. 3. gr.; 1. mgr. 4. gr.; A- og D-liðum 13. gr.; 14. gr. og A-, B- og C-liðum 25. gr., í samræmi við skattvísitölu sem ákveðin skal í fjárlögum ár hvert, í fyrsta sinn í fjárlögum fyrir árið 1976.

Ákvæði til bráðabirgða.

- a. Fjölskyldubætur greiddar á árinu 1974 og árinu 1975 teljast ekki til skattskyldra tekna, sbr. 10. gr. laga nr. 68/1971.
- b. Fjölskyldubætur, sem greiddar eru framfæranda á árinu 1975, skulu koma til frádráttar barnabótum er framfærandi á rétt til skv. C-lið 25. gr. við ákvörðun barnabóta á árinu 1975.

III. KAFLI

Um breyting á lögum um tekjustofna sveitarfélaga, nr. 8 22. mars 1972, sbr. lög nr. 36 24. apríl 1973 og lög nr. 104 24. desember 1973 um breyting á þeim lögum.

13. gr.

Á eftir 3. mgr. 3. gr. laga nr. 8/1972 komi ný málsgrein, svo hljóðandi: Í sveitarfélagi, þar sem bæði er þéttbýli og dreifbýli, er sveitarstjórn heimilt að undanþiggja fasteignir í dreifbýli álagi á fasteignaskatt, sbr. 3. mgr.

14. gr.

16. gr. laga nr. 8/1972 orðist svo:

Nú hefur fólksfækkun orðið í sveitarfélagi næstliðið ár og skal þá sveitarfélag fá sérstakt aukaframlag úr Jöfnunarsjóði, sbr. e-lið 8. gr. Framlagið skal nema meðalútsvari á íbúa í landinu í heild næstliðið ár margfaldað með íbúafækkunar-tölunni.

Fólksfækkunarframlag skal greitt hlutaðeigandi sveitarfélögum eigi síðar en 31. desember ár hvert.

15. gr.

1. mgr. 23. gr. laga nr. 8/1972 hljóði svo:

Útsvar skal leggja á tekjur þær sem taldar eru í 7. gr. að teknu tilliti til ákvæða 8. gr., 10. gr. og 1. mgr. 16. gr. laga nr. 68/1971. júní 1971. um tekjuskatt og eignar-skatt, með síðari breytingum:

16. gr.

1. mgr. 26. gr. laga nr. 8/1972 hljóði svo:

Útsvar skv. 25. gr. hjá hjónum, sem telja fram sameiginlega, og einstæðu foreldri, sem hefur fyrir heimili að sjá, svo og fólki í óvígðri sambúð, sem telur fram saman, sbr. 5. mgr. B-liðs 25. gr. laga nr. 68/1971 með áorðnum breytingum, skal lækka um 10 500 kr. og útsvar einstaklings um 7 500 kr. Telji hjón fram hvort í sínu lagi skal hvort um sig fá samsvarandi lækkun og einstaklingur. Fyrir hvert barn innan 16 ára aldurs, sem gjaldandi hefur á framfæri sínu, sbr. C-lið 25. gr. laga nr. 68/1971 með áorðnum breytingum, skal lækka útsvar hans um 1 500 kr. Hafi gjaldandi fleiri en þrjú börn innan 16 ára aldurs á framfæri sínu skal enn fremur lækka útsvar hans um 3 000 kr. fyrir hvert barn umfram þrjú. Fjárhæðir þessar skulu breytast í samræmi við skattvísitölu eins og hún er á hverjum tíma, sbr. 53. gr. laga nr. 68/1971 með síðari breytingum.

Aftan við sömu gr. laga nr. 8/1972 bætist ný mgr., er hljóði svo:

Þeir, sem hafa tekið upp heimilisfesti hér á landi á næstliðnu almanaksári, skulu njóta lækkunar á útsvari samkvæmt þessari grein í hlutfalli við dvalartíma sinn hér á landi á því ári.

17. gr.

a-liður 27. gr. laga nr. 8/1972 hljóði svo:

a. sem nýtur bóta samkvæmt II. kafla (Lífeyristrygginga) og IV. kafla (Slysa-trygginga) laga nr. 67/20. apríl 1971 með síðari breytingum.

c-liður 27. gr. laga nr. 8/1972 breytist svo:

Í stað orðanna „1.—4. tölulið“ komi orðin: 1.—7. tölulið. Aftan við orðin „laga nr. 68/1971“ komi orðin: með síðari breytingum.

18. gr.

43. gr. laga nr. 8/1972 hljóði svo:

Séu gjöld samkvæmt lögum þessum eigi greidd innan mánaðar frá gjalddaga, skal greiða sveitarsjóði dráttarvexti af því sem ógreitt er, talið frá og með gjalddaga. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10 frá 29. mars 1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma. Dráttarvextir reiknast með sama hætti og hjá innlánsstofnunum.

Ákvæði til bráðabirgða.

a. 43. gr. laga nr. 8/1972 gildi svo orðuð til og með 31. desember 1975:

Ef gjöld samkvæmt lögum þessum eru ekki greidd áður en 2 mánuðir eru liðnir frá gjalddaga, skal greiða sveitarsjóði dráttarvexti af því, sem ógreitt er, 1½% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði sem liður, talið frá og með gjalddaga, uns gjaldið er greitt.

b. Þar til nýtt fasteignamat hefur tekið gildi, er ráðherra heimilt að ákveða fyrir 15. nóv. ár hvert, að gjöld næsta árs, sem reiknuð eru sem hlutfall af fasteignamati, megi breytast í hlutfalli við þá breytingu byggingarvísitölu, sem orðið hefur frá 1. nóv. árið áður til 1. nóv. ákvörðunarársins.

IV. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 67 20. apríl 1971, um almannatryggingar,
sbr. lög nr. 96 27. desember 1971, lög nr. 112 31. desember 1972,
lög nr. 62 21. maí 1974 og brb.lög nr. 88 24. september 1974.

19. gr.

Niður falli 26. gr. laga nr. 67/1971, sbr. 4. gr. laga nr. 62/1974 og 6. gr. laga nr. 88/1974. Jafnframt falli úr gildi önnur ákvæði laganna um fjölskyldubætur.

V. KAFLI

Heimild til lækkunar eða niðurfellingar söluskatts og afnáms tolla af nokkrum
mikilvægum matvörum og hráefnum til matvælagarðar.

20. gr.

Afnema skal tolla af vörum, sem falla undir eftirfarandi tollskrárnúmer, sbr. lög nr. 6/1974, um tollskrá o. fl.:

- 08.01.10 Bananar, nýir.
- 08.02.10 Appelsínur, tangarínur, mandarínur og clementínur.
- 08.02.21 Sítrónur.
- 08.06.10 Epli.
- 08.09.01 Melónur.

21. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að lækka eða fella niður söluskatt af einstökum matvörum eða matvörflokkum, sbr. lög nr. 10/1960 með áorðnum breytingum.

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessarar lækkunar, þar með skrá yfir þær vörur sem hún tekur til, svo og um bókhald og söluskattsframtal þeirra sem versla með vörur þessar.

VI. KAFLI

Flugvallagjald.

22. gr.

Á tímabilinu 1. maí 1975 til loka febrúar 1976 skal greiða flugvallagjald, er renni til ríkissjóðs, vegna hvers manns, sem ferðast með loftfari innanlands eða frá Íslandi til annarra landa.

Undanþegin gjaldskyldu eru börn innan 2 ára aldurs, skráðar áhafnir loftfara, þeir sem viðkomu hafa á Íslandi skv. farseðli milli annarra Evrópulanda og Ameríku og þeir sem ferðast með loftförum varnarliðs Bandaríkja Norður-Ameríku hér á landi.

Heimilt er að innheimta tilsvarendi gjald vegna farþega, sem fara með skipum frá Íslandi til annarra landa. Nánari ákvæði um framkvæmd ákvæða þessarar málsgreinar skulu sett í reglugerð. Að öðru leyti gilda um þessi gjöld ákvæði 23., 24., 25., 26. og 27. gr. þessa kafla.

23. gr.

Flugvallagjald skal vera 2500 kr. fyrir hvern farþega, sem ferðast frá Íslandi til annarra landa, þó 1250 kr. fyrir farþega á aldrinum tveggja til tólf ára. Fyrir hvern farþega, er ferðast innanlands að eða frá Reykjavíkflugvelli og Keflavíkflugvelli, skal gjaldið nema 350 kr., þó 175 kr. fyrir farþega á aldrinum tveggja til tólf ára. Sama gjald skal greiða vegna farþega, er fara til Grænlands eða til Færeyja. Fyrir hvern farþega, er ferðast milli annarra flugvalla innanlands, skal gjaldið vera 175 kr., þó hálf gjald fyrir farþega á aldrinum tveggja til tólf ára. Flugvallagjald skal fella inn í verð farseðils.

24. gr.

Eigandi loftfars og sá er ábyrgð ber á rekstri þess bera ábyrgð á greiðslu flugvallagjalds.

Fyrir brottför loftfars frá Íslandi skal afhenda umboðsmanni ríkissjóðs á flugstöð skrá um farþega með því, áhöfn þess og hverjir séu gjaldfrjálssir skv. 2. mgr. 22. gr. eða greiða skulu hálf gjald skv. 23. gr. Skrá þessi skal undirrituð af flugstjóra.

25. gr.

Flugvallagjald vegna farþega, er ferðast með loftförum sem skráð eru erlendis, og allra loftfara sem ekki er flogið á áætlunarleiðum, skal greiða umboðsmanni ríkissjóðs fyrir brottför loftfars um leið og afhent er skrá skv. 2. mgr. 22. gr.

Flugvallagjald vegna farþega, sem ferðast í áætlunarflugi á viðurkenndum áætlunarleiðum, skal greiða til lögreglustjóra (í Reykjavík tollstjóra) eigi síðar en 15. dag næsta almanaxsmánaðar eftir brottför.

26. gr.

Sé gjöldum ekki skilað á réttum gjalddaga skal sá, sem gjaldinu ber að skila, greiða af því viðurlög er nemi 1% fyrir hverja byrjaða viku frá gjalddaga. Nú er skrifstofa innheimtumanns lokuð 15. dag mánaðar og telst þá gjalddagi vera næsti dagur þar á eftir sem skrifstofan er opin til almennrar afgreiðslu.

Flugvallagjald nýtur lögtaksréttar.

Heimilt er innheimtumanni að láta lögregluna stöðva atvinnurekstur þess er eigi gerir skil á réttum gjalddaga, þar til skil eru gerð, meðal annars með því að setja skrifstofur, starfsstofur og flutningatæki hans undir innsigli.

27. gr.

Brot á þessum kafla laganna varða sektum, varðhaldi eða fangelsi svo og sviptingu starfsleyfis.

VII. KAFLI

Skyldusparnaður.

28. gr.

Allir menn sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt ákvæðum laga nr. 68/1971 með síðari breytingum og ekki voru orðnir 67 ára fyrir 1. janúar 1975 skulu á árinu 1975 leggja til hliðar fé til varðveislu í ríkissjóði sem hér segir:

- a. Einstaklingar: 5% af skattgjaldstekjum skattársins 1974 að frádregnum 1 000 000 kr., auk 75 000 kr. fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 9. gr. laga þessara.
- b. Samsköttuð hjón og fólk í óvígðri sambúð sem telur fram saman, sbr. 5. mgr. B-liðar 25. gr. laga nr. 68/1971 með síðari breytingum: 5% af skattgjaldstekjum skattársins 1974 að frádregnum 1 250 000 kr., auk 75 000 kr. fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 9. gr. laga þessara.
- c. Hjón sem telja fram hvort í sínu lagi: 5% af skattgjaldstekjum hvors um sig, að frádregnum 750 000 kr. hjá hvoru, auk 37 750 kr. hjá hvoru fyrir hvert barn sem er á framfæri þeirra, sbr. 1. mgr. C-liðar 9. gr. laga þessara.

Nemi munur vergra tekna til skatts og skattgjaldstekna hærri upphæð en 250 000 kr. hjá einstaklingi og hvoru hjóna sem telja fram hvort í sínu lagi en 375 000 kr. hjá samsköttuðum hjónum skal hækka skattgjaldstekjur samkvæmt stafliðum a., b. og c. um þá upphæð sem munurinn er umfram þessar upphæðir, eftir því sem við á, og reiknast skyldusparnaður þá miðað við þessar upphækkuð skattgjaldstekjur, sbr. stafliði a., b. og c.

Hjá þeim skattþegnum sem heimilt væri að beita ákvæðum 4. mgr. 23. gr. laga nr. 8/1972, um tekjustofna sveitarfélaga, skal hækka framangreindar vergar tekjur til skatts á þann veg er þar um ræðir.

Skattstjórar sjá um útreikning skyldusparnaðar samkvæmt lögum þessum og gilda um hann ákvæði VI. kafla laga nr. 68/1971 með síðari breytingum, eftir því sem við á.

Skyldusparnaður skv. þessari grein skal reiknaður í heilum þúsundum króna og lægri fjárhæð sleppt. Skal hann greiðast jafnhliða þinggjöldum til ríkissjóðs. Skyldusparnaður telst að fullu greiddur þegar fullnaðarskil hafa verið gerð á öllum þinggjöldum gjaldanda til ríkissjóðs samkvæmt þinggjaldabók ásamt þar greindum skyldusparnaði.

Þegar maður hefur greitt skyldusparnað sinn að fullu skv. 1. og 3. mgr. skal ríkissjóður viðurkenna móttöku hans með afhendingu sérstakra skyldusparnaðarskírteina.

Skírteinin skulu skráð á nafn þess er sparar og er honum óheimilt þó framselja þau eða veðsetja.

Skírteini þessi skulu bera 4% ársvexti frá 1. janúar 1976 að telja eða loka-greiðsludegi skyldusparnaðar ef síðar er.

Skírteini þessi eru lengst til 15. desember 1990, en frá 1. febrúar 1978 er eiganda í sjálfsvald sett hvenær hann fær skírteinið innlest.

29. gr.

Við endurgreiðslu skyldusparnaðarskírteina skv. 28. gr. greiðir ríkissjóður verðbætur á höfuðstól og vexti í hlutfalli við þá hækkun sem kann að verða á vísitölu framfærslukostnaðar frá 1. nóvember 1975 til 1. nóvember næst á undan endurgreiðslu.

Skyldusparnaður skv. 28. gr. er ekki frádráttarbær til tekjuskatts en skyldusparnaðarskírteini, svo og vextir og verðbætur af þeim, eru framtalsskyld, en njóta að öðru leyti skattfrelsis á sama hátt og skyldusparnaður skv. III. kafla laga nr. 30/1970.

30. gr.

Fjármálaráðherra skal með reglugerð mæla nánar fyrir um framkvæmd þessa kafla.

VIII. KAFLI

Lántökuheimildir vegna opinberra framkvæmda og Framkvæmdasjóðs.

Ráðstöfun lánsfjár og skyldusparnaðar.

31. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að gefa út ríkisskuldabréf eða spariskírteini til sölu innanlands að fjárhæð allt að 500 millj. kr., svo og happdrættisskuldabréf að fjárhæð allt að 300 millj. kr., og gilda um þau ákvæði laga nr. 7/1974. Jafnframt falla niður lántökuheimildir samkvæmt liðunum í LXII., LXIII., LXIV., LXV. og LXVI. í 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1975.

32. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka erlent lán að jafnvirði allt að 3 800 millj. kr. Af þeirri fjárhæð er heimilt að endurlána Framkvæmdasjóði 1 200 millj. kr. en 1 800 millj. kr. skal ráðstafað, svo sem fyrir er mælt í 33. gr.

33. gr.

Fé því, sem aflast samkvæmt heimildum í 31. gr. og 32. gr. þessara laga, samkvæmt liðnum LX. í 6. gr. fjárlaga fyrir árið 1975, af erlendu lánsfé vegna Þorláks-

hafnar, af erlendu láni Framkvæmdasjóðs hjá Viðreisnarsjóði Evrópu, af innheimtu endurlánuðu spariskírteinafé og með skyldusparnaði skv. 28. gr. VII. kafla þessara laga, en alls nema þær 5 000 millj. kr., skal varið sem hér segir:

	Millj. kr.
Vegaframkvæmdir	900
Landshafnir	350
Þangverksmiðja að Reykhólum	230
Orkumál	3 520
a. Framkvæmdir Rafmagnsveitna ríkisins og rafvæðing sveitanna.	
b. Orkumál Norðurlands.	
c. Kaup á jarðborum.	
d. Virkjunarrannsóknir.	
e. Orkuveitur sveitarfélaga.	

IX. KAFLI Ýmis ákvæði.

34. gr.

6. mgr. 26. gr. laga nr. 21/1963 um kirkjugarða hljóði svo:

Eindagi kirkjugarðsgjalda er hinn sami sem á útsvörum. Er oddvitum og innheimtumönnum bæjar- og sveitarsjóða skylt að innheimta þau gegn 6% innheimtulaunum ef kirkjugarðsstjórn óskar. Ella gerir hún það sjálf gegn sömu þóknun.

35. gr.

Á meðan innheimt er flugvallagjald skv. VI. kafla þessara laga skal fella niður söluskatt af fólksflutningum með loftförum innanlands.

36. gr.

I., II. og III. kafli laga þessara öðlast þegar gildi og skulu ákvæði II. og III. kafla koma til framkvæmda við álagningu skatta til ríkissjóðs og útsvara til sveitarsjóða fyrir skattárið 1974. Ákvæði 1. mgr. 10. gr. og 18. gr. skulu þó fyrst taka gildi 1. janúar 1976.

IV. kafli laga þessara öðlast gildi 1. júlí 1975.

V. kafli laga þessara öðlast þegar gildi.

VI. kafli laga þessara öðlast gildi 1. maí 1975.

VII., VIII. og IX. kafli laga þessara öðlast þegar gildi.